

Hrvatska grančica

DVOJEZIČNO GLASILO HRVATA U RUMUNJSKOJ
PUBLICAȚIE BILINGVĂ A CROAȚILOR DIN ROMÂNIA

STR. / PAG. 3

KIRVAJ U NERMİDU

STR. / PAG. 4

MONSENIOR PALL...

STR. / PAG. 11-12

KARAŠEVSKA ZORA...

*Vodopad kod Svete Marije Lurdske
u Karaševu*

Foto: Bogdan Țincul

*U susret Velikoj Gospi ili
Svetoj Mariji, zaštitnici sela
Karaševa i svih nas, želim
vam prenijeti dio teksta jedne
lijepo poruke Djevice Marije
vidjelici Mirjani iz
Međugorja i istodobno
čestitati svim karaševskim
Hrvatima svetkovinu
uznesenja Blažene
Djevice Marije
na nebo. Želim
vam puno zdravlja,
pobožnosti i mira
u ovim čudnim
vremenima u
kojima živimo!*

*„...Molite i ljubite iskrenim
osjećajima, dobrim djelima
i pomozite da se svijet
promijeni i moje srce
pobijedi. Kao i moj sin
i ja vam kažem: Ljubite
jedni druge jer bez
ljubavi nema spasenja!...”*

Slobodan Gera, predsjednik ZHR.

Sljedeća emisija na hrvatskom jeziku (repriza) prikazat će se u petak 07.08.2020, u 15.30 sati. Gledajte nas!

REDACTIA:
COD ISSN 1841-9925

Redactor șef:
Ivan DOBRA

Redactori:
Lina TINCUL; Daniel LUCACELA;

Colaboratori:
Maria LAŢCHICI; Pr. Davor LUCACELA; Petru MILOȘ

Tehnoredactor:
Zlatko Nikola URSUL

Adresa:
Uniunea Croaților din România
327065 Carașova 22, jud. Caraș-Severin, România
Telefon: 0040-255-232255
Fax: 0040-255-232146
E-mail: zhrucr@gmail.com; hgredactia@gmail.com
Web: www.zhr-ucr.ro

UREDNIŠTVO:
ISSN KOD 1841-9925

Glavni urednik:
Ivan DOBRA

Urednici:
Lina TINKUL; Daniel LUKAČELA;

Vanjski suradnici:
Marija LACKIĆ; Vič. Davor Lukačela;
Petar Miloš

Tehnoredaktor:
Zlatko Nikola URSUL

Adresa:
Zajedništvo Hrvata u Rumunjskoj
327065 Carașova 22, Caraș-Severin, România
Telefon: 0040-255-232255
Fax: 0040-255-232146
E-mail: zhrucr@gmail.com; hgredactia@gmail.com
Web: www.zhr-ucr.ro

www.zhr-ucr.ro

Sljedeća emisija na hrvatskom jeziku (repriza) prikazat će se u četvrtak 06.08.2020, od 11.00 sati (prije podne).

Svaka emisija pokušava obuhvatiti ono što je značajno u povijesti i životu hrvatske manjine na rumunjskom prostoru, naše tradicije, običaje i najvažnije događaje iz karaševske zajednice. Gledajte nas!

Svako petka s početkom od 19:10, na frekvenciji 105,6 MHz Radio Ričice, emitira se naša emisija na hrvatskom jeziku. Slušajte nas!

U OVOM BROJU DONOSIMO / ÎN ACEST NUMĂR:

KIRVAJ U NERMİĐU	STR. 3
MONSENIOR PALL PREDVODIO SVETU MISU	STR. 4
ZAHVALNA VEČER KULTURE I ŠPORTA U ETNOGRAFSKOM MUZEJU	STR. 5
PARLAMENTARNI IZBORI U R. HRVATSKOJ	STR. 6
PRVA PRIČEST U KLOKOTIČKOJ ŽUPI	STR. 7
PJESNIK MARIAN PADINEANȚ	STR. 8-9
MARLJIVE UČENICE IZ OPĆINE KARAŠEVO...	STR. 10
KARAŠEVSKA ZORA PE SCENA ASTRA...	STR. 11
V. HRVATSKE SVJETSKE IGRE ODGAĐAJU SE ZA 2021. GODINU	STR. 12
NIJE ZLATO SVE STO SIJA	STR. 13
SVETI BENEDIKT I ZASLUGE BENEDIKTINACA	STR. 14
CRKVA HAGIJA SOFIJA...	STR. 15

CRKVA HAGIJA SOFIJA-PONOS CARIGRADA U OPASNOSTI

Svijet ili bolje rečeno kršćanski je svijet ovih dana potresen viješću da je Viši upravni sud Turske poništio odluku osnivača moderne Turske, Mustafa Kemala Atatürka, koji je odobrio status Hagije Sofije kao muzeja 1934. godine kada postaje simbol sekularizma, otvorena svim vjerama. Od 1935. godine do danas, Muzej Hagija Sofija bio je jedan od najposećenijih mjesta u Turskoj.

Presuda spomenutog suda da se znamenita bazilika Hagija Sofija ponovo pretvori u džamiju donosena je nakon što je turski predsjednik Recep Erdoğan podržao prijedlog radikalnih turskih islamista koji su zatražili da se najpoznatija znamenitost Istanbula, koja je pod zaštitom UNESCO-a, ponovno pretvori u džamiju. Ta je odluka izazvala zabrinutost, tugu i žalost cijelog kršćanskog svijeta, od Sjedinjenih Američkih Država, Europske Unije, a napose Grčke i Rusije čije pravoslavne crkve Hagiju Sofiju smatraju najvećom pravoslavnom svetinjom i najznačajnijim spomenikom kršćanstva u Istanbulu. Papa Franjo izrazio je duboku žalost zbog ove odluke. Glasnogovornik grčke Vlade rekao je da je „Hagija Sofija znamenitost svjetske baštine. Mnoge države, što je kulminiralo intervencijom američkog State Departmenta, to su naglasile, pozvavši Tursku da ne poduzima korake koji bi stvorili ogroman emocionalni razdor između Turske i kršćana u svijetu“.

Tkogod je posjetio Carigrad, odnosno prema sadašnjem nazivu Istanbul, posjetio je i baziliku Hagiju Sofiju, najveću crkvu bizantskog istoka koju je 1453. osmanski sultan Mehmed II, kada je osvojio vojnom silom tadašnji Konstantinopolis (Carigrad) Hagiju Sofiju pretvorio u džamiju.

Nazvana ljepoticom Bosfora, simbolom Cari-

grada, mjesto u kojem je car dolazio na bogoslužje, znači bila je i carska bazilika, započeta je odlukom o gradnji koju je donio 532. godine rimski car Justinian, koji je dao nalog da se izgradi crkva "kakva nije bila od Adamova vremena i kakva nikada i nigdje više neće biti". Petnaest godina, oko deset tisuća radnika dizalo je ovu velebnu građevinu posvećenu Božanskoj mudrosti i tisuću godina ova je crkva bila najveća crkva kršćanskog svijeta.

Oko ove bazilike kroz stoljeća je nastalo mnogo legendi, a neke od njih su jako poznate. Jedna od legendi koja je nastala i prije nego se bazilika izgradila kaže da se pojavio anđeo kada je carska blagajna ostala prazna i omogućio novac za nastavak gradnje. Kasnije je postojala legenda da su svećenici iz bazilike zakopali mnoga blaga negdje ispod građevine kada su Osmanlije u finalnoj opsadi 1453. godine napali grad. Prema drugoj legendi iz 1453. godine, grčki pravoslavni patrijarh molio je kada su Osmanlije ušli u grad. U tom trenutku je pobjegao na sporedna vrata, a kada Hagija Sofija ponovno postane crkva on će se vratiti i nastaviti svoju molitvu tamo gdje je stao. Svi koji su posjetili ovu baziliku znaju za legendu stupa suza, stlpca slza, na kojeg je Sveti Grgur Čudotvorac prenio svoju iscjeliteljsku moć. Isti se ovaj stup prema drugoj legendi naziva Marijino oko. Prema toj je priči stup stajao u domu Djevice Marije kada je došao Isus i rekao da će biti mučen. Kada je to začula, Marija je zaplakala, a njezine su suze ostavile rupu na stupu koja je i dan danas mokra. Postoji i legenda prema kojoj su glavna vrata ove bazilike od drva Noine arke. Ima puno legendi i priča o ovoj bazilici, ovo su samo neke od njih.

No njezina je važnost, osim duhovne, i političke naravi, pogotovo sada kada je odluka turskog vrha da se pretvori u džamiju probudila stare rane i razmirice. No, ne možemo se ne zapitati, kako to da moćni Zapad i sav kršćanski svijet nije se uspio izboriti i sačuvati je kao crkvu, ako je već izgubio Carigrad? Tumačenja je mnogo, ali rezultat je jedan, žalostan za podijeljeni Zapad, koji se udaljio od duhovnih vrijednosti, od Boga, od crkve... Da nije možda ovo još jedan u nizu od znakova da je krajnje vrijeme da se opet okrene Stvoritelju? Jer crkve nisu muzeji već Božji dom, a probudio se Zapad kad je za jednim od najvažnijih simbola kršćanstva posegnuo netko drugi...

Maria Lațchici

SVETI BENEDIKT I ZASLUGE BENEDIKTINACA

Među njima se posebno ističe sveti Benedikt, 11. jula, osnivač benediktinskog reda. Sveti Benedikt iz Nursije prootac je zapadnog redovništva (koje je u 4. stoljeću poslije Krista na istoku ustanovio sv. Bazilije Veliki, zajednički svetac Katoličke i Pravoslavne Crkve) odlukom pape Pavla VI. proglašen je svecem zaštitnikom "cijele Europe". A sv. Benedikta ne časte samo katolici nego i pravoslavci, pripadnici orijentalnih kršćanskih crkava kao što su Kopti, Armenci, Sirijci, Etiopljani i Eritrejci pa čak i Anglikanska Crkva iz redova protestanata. Za one koji poznaju dobro Italiju, a danas takvih ima puno, Sv. Benedikt osnovao je glasoviti samostan u Montecassinu, 529. godine, koji je stoljećima bio jedno od ključnih civilizacijskih središta u Europi. Ondje je 543. i umro. Prema osnovnom načelu "Ora et labora", što znači moli i radi, posvećuju se životu u šutnji, molitvi i ručnome radu, kojemu poslije nadodaju škole i intelektualni rad.

Izrazita je zasluga benediktinaca osnivanje škola posvuda u zapadnoj Europi, a prepisivanjem odnosno umnožavanjem knjiga omogućili su usponu znanosti i razvoju kulture. Zasluge ovoga reda jako su važne kada je riječ o evangelizaciji europskih naroda, među kojima su i Hrvati, a radnosrednjovjekovnu hrvatsku državu nemoguće je zamisliti bez benediktinaca, naročito kada je riječ o diplomaciji. Oni su prvi koji su donijeli kršćanstvo i pismenost na hrvatske prostore i naša se povijest bez njih ne može zamisliti, o čemu govore brojne knjige i studije.

Iz redova hrvatskih benediktinaca bilo je puno znamenitih biskupa, kulturnih radnika, teologa, graditelja i književnika. Posebno se među njima ističu Mavro Vetranović, Mavro Orbini, Ignjat Đurđević. U benediktinskim samostanima redovnici i redovnice poučavali su mladež čitanju, računanju, astronomiji, pjevanju i teologiji. U benediktinskim samostanskim nastala su vrlo važna djela na latinskome i glagoljici. Unijeli su latinsko pismo beneventanu, koje dobiva poseban oblik dalmatinske uglaste beneventane. U mnogim samostanima benediktinci su u bogoslužju promovirali narodni jezik i glagoljicu. A benediktinski samostanski arhivi i knjižnice čuvaju neke od najstarijih dokumenata hrvatske naše nacionalne povijesti (Sv. Krševan u Zadru). Na području graditeljstva, benediktinci unose romanički stil (trobrodne bazilike s drvenim stropom). Vrlo učeni, benediktinci su bili i politički aktivni i djelovali kao savjetnici knezova i kraljeva, vodili njihove kancelarije, sudjelovali na saborima i zajedno s vladarima i velikašima u državnoj organizaciji. Benediktinke su se pak posebno bavile odgojem i obrazovanjem djevojaka i mladeži. Uz benediktince su vezani najstariji hrvatski spomenici: Povelja kneza Trpimira (852.), kojom je osnovao samostan u Rižinicama kraj Solina, i Bašćanska ploča (1100.), zapis o darovnici kralja Zvonimira samostanu sv. Lucije na Krku.

Iako je u povijesti bio veliki broj benediktinskih samostana na području Hrvatske, za sada jedini muški samostan u Hrvatskoj nalazi se na otoku Pašmanu (Čokovac).

Ženski benediktinski samostani nalaze se u Zadru, Trogiru, Hvaru, Krku, Šibeniku, Pagu i Cresu i privlače veliki broj posjetitelja. Benediktinskih samostana bilo je i u Transilavni, a najpoznatiji je onaj u Manasturu, županiji Cluj.

Među najpoznatijim benediktinskim samostanima i crkvama u svijetu broje se i: samostan Melk (Austrija), čuveni samostan Mănăstirea Santiago de Compostela (Španjolska), samostan St. Gallen (Švicarska), samostan Beuron (Njemačka), samostan Montecassino (Italija). Kada vas putevi nanesu u neka od ovih mjesta obavezno posjetite i pomolite se u ovim benediktinskim crkvama, ojačat ćete u duhu i tijelu. A pogotovo pokušajte primjeniti u svakodnevnom životu načelo benediktinaca: Ora et labora!

Maria Lațchici

KIRVAJ U NERMIDU

Tradicionalni kirvaj u Nermidu proslavljen je 25. i 26. srpnja 2020. god., na dan kada Katolička Crkva slavi blagdan Svetog Jakova (starijeg), jednog od dvanaestorice Isusovih apostola, odnosno na dan Svete Ane i Svetog Joakima, roditelji Blažene Djevice Marije.

Predci žitelja ovog lijepog mjesta iz karaševske općine s puno su vjere i ljubavi u davni prihvatali da se nermička crkva stavi pod moćnu zaštitu velikoga i duhovno jakoga Isusova apostola i svjedoka, sv. Jakova, a zadatak današnjih naraštaja je čuvati i promicati vjeru i vrijednosti svojih starih, a to se u Nermidu i događa u ovom našem vremenu. I u malenoj četverokutnoj kapelici izgrađenoj 2008. godine na raskrižju kod bunara, s puta koji vodi iz Karaševa u Klokotič, se nalazi slika Svetoga Jakova, Kristovog apostola i zaštitnika Nermida. Inače, sveti Jakov je bio gorljivi navjestitelj Kristove riječi, a kao svog naročitog zaštitnika poštivali su ga tijekom stoljeća hodočasnici i putnici, zatim srednjovjekovni vitezovi, pa onda ljekari, kožari, ratari i voćari. Slikari ga obično prikazuju kao putnika sa štapom u ruci, koji put i s mačem, što podsjeća na njegovu smrt, jer je od kralja Heroda Agripe bio pogubljen mačem i tako prvi od apostola pošao u mučeničku smrt.

Sveta misa, kao središnji događaj kirvaja, proslavljena je s početkom od 12,00 u mjesnoj cr-

kvi Svetoga Jakoba. Predvoditelj misnog slavlja bio je župnik klokotičke župe Petar Dobra, a propovijed o povijesti crkve iz Nermida je održao vlč. Milja Sima, porijeklom iz Nermida, župnik katoličke crkve iz Oršove od 1981. god., gdje održava mise na rumunjskom, češkom, mađarskom i njemačkom jeziku.

„Bio sam maleni dječak kad je počela izgradnja ove naše crkve, a znam da i mnogi od vas se sjećaju tih početaka. Radujem se kad vidim kako svake godine mnoštvo Nermidana rasprostranjenih po svijetu dolazi u crkvu iz rodnog sela da zajedno s mještanima proslavi ovaj sveti dan. U životu sam vidio mnogo crkve diljem države i Europe, i sam sam župnik jedne lijepe modernističke i nonkomformističke crkve koju kroz godinu posjećuju mnogi strani vjernici i turisti, ali za mene i za vas je ova naša nermička crkva najljepša. Ja se ovdje osjećam najbolje, ovdje odgovaram molitve, ovdje su prisutni Isus Krist i milost Božja u istoj mjeri u kojoj su prisutni i u najimpozantnijim crkvama u svijetu. Crkva je svaki od nas i svaki od nas ima dužnost biti živa crkva, brinuti o crkvi i biti ponosan na našu crkvu“, rekao je za vrijeme propovijedi vlč. Milja Sima.

Zbog mjera uvedenih u borbi protiv širenja koronavirusa, stanovnici Nermida i njihovi gosti su bili ove godine uskraćeni za možda najomiljeniji im događaj, a to je tradicionalno pučko kirvajsko veselje u centru sela, ispred zgrade mjesne Osnovne škole. Zbog zabrinutosti od koronavirusa otkazano je prije nekog vremena i pučko veselje na kirvaju u Ravniku, a ukoliko se neko čudo ne dogodi u borbi protiv pandemije koronavirusa ista sudbina će pogoditi i kirvaj u Karaševu, i ostale karaševske kirvaje. Podsjetimo, Zajedništvo Hrvata u Rumunjskoj već čitav niz godina pokriva troškove za muzičke formacije koje nastupaju na kirvajima u našim mjestima, međutim, ove godine to nije moguće jer je rizik prevelik, budući da ovakva narodna slavlja žive upravo od blizine sudionika i relativno visoke posjećenosti.

Ivan Dobra

MONSENIOR PALL PREDVODIO SVETU MISU

Nakon popuštanja nekih restriktivnih mjera uvedenih zbog pandemije koronavirusa, vjernici iz karaševskih mjesta su iskoristili pružene slobode i ponovno su se u velikom broju okupili na otvorenom prostoru svetišta Marije Lurdske u Karaševu, na misi koju je 12. srpnja 2020. godine predvodio monsenior Jozsef-Csaba Pall, biskup Temišvarске biskupije.

„Oče biskupe, neizmjerana je radost za hrvatsku manjinu iz Karaševa i iz svih hrvatskih mjesta da Vas imamo danas u našoj sredini, po prvi put u svojstvu biskupa, u molitvenom mjestu gdje častimo svetu Mariju. Dobro došli, Oče biskupe, i neka se dobro osjećate u našoj sredini. Vi nas veoma dobro poznajete jer ste u svojstvu dekana Karaša više puta bili u našem mjestu, a ja Vam ovom prigodom zahvaljujem što ste i danas pozitivno odgovorili našem pozivu. Tražimo od dobrog Boga da posredstvom ove svete liturgije i vaše nakane hrvatski narod ostane čvrst u vjeri, u ljubavi, i s identitetom koji ga čini i određuje da bude Božjim narodom“, rekao je na početku Svete mise karaševski župnik Petar Rebedgila.

„Pada slaba kiša, tek toliko da bi se još više pokazala vaša pobožnost, da bi se pokazalo da ovaj narod, čak i ako pada kiša, je veoma snažan i čvrst u vjeri. No ništa nije slučajno, Bog zna što dozvoljava i zašto dozvoljava u našem životu. Velika mi je radost što sam danas u vašoj sredini i što smo zajedno došli kod Svete Djevice Marije, koju pozdravljamo i molimo da nam i u budućnosti bude snažna potpora, isto kao što je i dosad bila, te da nam pomogne da rastemo u zajedništvu i vjeri. Nitko nije vas natjerao

da dođete iz svih karaševskih mjesta, došli ste zato što je vašem srcu netko prišapnuo da idete i da posvetite ovaj dan molitvi pobožnome životu. Možda na vratima našega srca kuca strah od onoga što proživljava u ovom vremenu čitavo čovječanstvo, međutim, kad vjera odgovara, strah nestaje. Naučio sam danas iz vaše pobožnosti i na toj činjenici vam zahvaljujem“, istaknuo je monsenior Pall za vrijeme propovijedi.

Za vrijeme mise sve je bilo uobičajeno osim što nije bilo fizičkog kontakta između vjernika. Znak mira u slavlju euharistije nije bio pružen uobičajenom gestom, podjela svete pričesti je bila isključivo na ruku, ne na usta, a u prostranom prostoru svetišta prisutnima nije bilo teško održati socijalnu distancu. Na Svetoj misi su koncelebrirali, uz domaćeg župnika Petra Rebedžile, ravnatelj biskupske kancelarije Mikola Lauš, župnik klockotičke župe Petar Dobra, župnik Oršove Milja Sima i drugi svećenici. Među brojnim vjernicima koji su došli u svetište da bi iskazali ljubav i odanost Majci Božjoj bili su zastupnik Slobodan Gera te načelnici karaševske i lupačke općine Petar Bogdan i Marjan Vlasić. Ove godine nije bilo dragih gosta iz R. Hrvatske, fra Marijo Juričić, bivši zmijavački župnik, a trenutno ispovjednik u samostanu u Zaostrogu iz R. Hrvatske, Miroslav Karoglan, načelnik općine Zmijavci, i Zdravko Gabelica, predsjednik nogometnog kluba Croatia Zmijavci, zbog posebnih okolnosti prouzročenih pandemijom koronavirusa nisu mogli prebroditi dugačak put iz Dalmacije kako bi sudjelovali na tradicionalnoj misi u Svetištu iz Karaševa. Međutim, u svojim porukama su naglasili da će mislima i molitvom biti uz Hrvate iz Rumunjske te da će i narednih godina hodočastiti u Karaševu i da će to činiti toliko dugo koliko će im Bog dopustiti.

Domaći župnik Petar Rebedžila je na kraju Svete mise zahvalio vjernicima na okupljenosti i sudjelovanju, a posebno predvoditelju misnog slavlja monsenioru Jozsefu-Csabi Pallu, istaknuvši da je njegova prisutnost na slavlju Svete mise znak ljubavi i poštovanja prema svim Hrvatima koji žive na ovim prostorima

Ivan Dobra

NIJE ZLATO SVE STO SIJA

Parabole o kraljevstvu nebeskom su parabole o ljudskoj sreći.

Bitno je izabrati Bitno. (Parabole o skrivenom blagu, o lijepom biseru, o bačenoj mreži...). Živimo u vremenu kad se sve izjednačuje. Svatko postaje svoj kriterij. Da, svi smo slobodni i svi ne znamo što smo i što bi nas usrećilo.

Nevjerojatno je koliko ljudi danas ne zna izabrati 'pravu stvar' za sebe. Nevjerojatno je koliko ljudi ne zna ili ne sluti smisao svojega življenja. Doživljava se svugdje manjak smisla. Sve je na ovoj zemlji iskušeno i ništa nije čovjeka u potpunosti zadovoljilo. Kao da je prisutno razočaranje. Mnoge analize pokazuju da ljudi danas psihički stradavaju baš radi besmislenog življenja, ili bolje rečeno što nisu pronašli smisao svojeg života.

Što je smisao čovjeka i njegova života? Da li uživanje, posjedovanje, znanje, imanje, vladanje? Da li se može reći što je ljudski obraz? Da li znamo što bi trebala biti današnja omladina? Nažalost, kao da se ne zna. Sve se izjednačuje, svemu se daje ista važnost i vrijednost. Jednako vrlinama i manama. Sve je normalno i nenormalno. I tako se izgubio čovjek.

Kao da više i ne zna što bi trebao biti, u što bi trebao izrasti. Zato je nesretan iako je svugdje prisutan. Dobrota i ljubav su traženi smisao, traženi biser, tražena ribica. Samo tražena bogatstva i biseri nisu izvan nas nego u nama. U dubini nas je naša sreća, jer u dubini nas je mjesto živoga Boga. Vrlo često lutamo i tražimo 'izvanjske' stvari da bi se usrećili i ostajemo 'nezadovoljeni'.

Naše vjerovanje u Boga i Bogu trebalo bi nas već sada uvesti u iskustvo sreće. Kad netko okusi med više mu ne treba tumačiti da je med sladak. Tako bi trebalo biti i s našom vjerom. Ako smo ju istinski iskusili (pronašli svoj biser) više nam ne bi trebalo dokazivati. Da, vjera treba postati iskustvena istina. Da se otkrije 'skriveno blago' potrebno je potruditi se, potrebno je promisliti i otkloniti sve ono što nam smeta da otkrijemo istinski svoj životni biser.

To također traži spremnost na žrtvu i odricanje. Životne se istine ne mogu spoznati ako se na njih ne pripravi. Koliko današnji odgoj odgaja i pripravlja čovjeka da otkrije životnu istinu? Danas je čovjek 'ogoljen' ili 'razoružan'. Nema kriterija, nema bitnih kvaliteta, nema izvanjske podrške. Sve se prihvaća i sve se relativizira.

Sve je jednako vrijedno i bezvrijedno. Čovjek je ostavljen samom sebi zato je potrebno da nađe 'svoj biser' i da mu bude vjeran. Na pozornici svijeta je 'goli čovjek'. Mnoge stvari su vrijedne ali nisu 'biser' života. I radi toga se vrlo lagano prevarimo ili lutamo cijeli život. O ovome nam svjedoče mnogi veliki ljudi koji su živjeli prije nas.

Osobito veliki i cijenjeni svjedok Augustin. Pa i grijeh je životna 'prevara'. Dok su životinje po naravi određene da postignu svoj cilj, čovjek je slobodan i odgovoran za svoj cilj. Što više slobode, više i odgovornosti, više i promašaja.

Dr. theol. Davor Lucacela

Muzeul Astra a găzduit și singurul maraton gastronomic multietnic din România. Vizitatorii au avut posibilitatea să vadă cum sunt pregătite bucatele tradiționale din diferite regiuni ale țării și să guste din cele aproape 4000 de porții de mâncare. Maratonul gastronomic a inclus bucătăria săsească, rusească, turcească, maghiară și croată. Bucătarii s-au întrecut pe sine pregătind chiftelute cu linte, gulaș, tocăniță cu vițel, plăcinte cu carne. Croații carașoveni au fost reprezentați de iscușii bucătari Lugojan Petru din Vodnic și Chicheș Nicolae care nu s-au lăsat mai prejos. Aceștia au pregătit deliciosul papricaș carașovenesc cu mălai, iar ca desert "tiganjci" cu brânză și gem care au fost la mare căutare. Reamintim că Petru Lugojan o obținut locul I la întrecerea culinară Karașevski paprikaș, organizată de către Uniunea Croaților din România în luna septembrie a anului trecut.

Lina Tincul

V. HRVATSKE SVJETSKE IGRE ODGAĐAJU SE ZA 2021. GODINU

V. Hrvatske svjetske igre koje su se trebale održati u Zagrebu od 21. - 25. srpnja 2020. odgađaju se za 2021. godinu.

Nakon obavljenih razgovora s relevantnim čimbenicima, veznih za pandemiju korono-

dosadašnjim edicijama Hrvatskih svjetskih igara. Prva dva izdanja Hrvatskih svjetskih igara održana su 2006. i 2010. godine u Zadru, a Zagreb je bio domaćin treće i četvrte edicije igara. IV. Hrvatske svjetske igre svečano su bile otvorene u utorak 18.

srpnja 2017., na Trgu bana Josipa Jelačića u Zagrebu i odigrale su se pod motom „Jedno je srce, jedna je Hrvatska“. Delegacija sportaša hrvatskog podrijetla iz Rumunjske, koja je sudjelovala na Igrama pod pokroviteljstvom Zajedništva Hrvata, imala je na tim zadnjim igrama natjecatelje u pojedinačnim disciplinama (badminton, stolni tenis) i u momčadskim sportovima (mali i veliki nogomet) i osvojila je tri brončana odličja i jednu

srebrnu medalju. Najbliže zlatnoj medalji su bili naši nogometaši nakon što su u skupini sa 6-0 i 2-1 pobijedili Austriju, odnosno Njemačku, a u polufinalu s rezultatom 2-0 porazili reprezentaciju Hrvata iz Australije. Pobjednički niz naše reprezentacije zaustavljen je tada tek u velikom finalu nogometnog turnira, u napetoj i neizvjesnoj utakmici u kojoj su 2-0 pobjedu izborili igrači Bosne i Hercegovine. U malom nogometu naši najbolji nogometaši su izgubili od Srbije utakmicu za treće mjesto, a brončana odličja su osvojili u disciplini badminton parovi Mihai Muselin / Nicolae Mihalcea i Petar Curiać / David Hațegan te Cristian Hațegan u stolnoteniskom natjecanju.

Ivan Dobra

virusa, Hrvatski svjetski kongres donio je odluku o odgodu i novom terminu održavanja Hrvatskih svjetskih igara. V. Hrvatske svjetske igre koje su se trebale održati u Zagrebu od 21. - 25. srpnja 2020. odgađaju se za 2021. godinu.

Svima bez kojih ovaj projekt ne bi imao izgleda, Hrvatski svjetski kongres zahvaljuje na potpori i razumijevanju za odluku o prolongiranju, uz čvrsto uvjerenje da će dosadašnji dogovori biti preneseni u novi termin. Radni odbor za Igre kao i cjelokupni program ostaju nepromijenjeni, doznajemo od Središnjeg državnog ureda za Hrvate izvan R. Hrvatske.

Podsjetimo, Hrvati iz Rumunjske su u raznim sportskim disciplinama sudjelovali na svim

ZAHVALNA VEČER KULTURE I ŠPORTA U ETNOGRAFSKOM MUZEJU

Njegovatelji karaševske folklorne i sportske tradicije ponovno su se našli na okupu u otvorenom prostoru Etnografskog muzeja iz Karaševa.

di filijale ZHR-a u Jabalču natjecanje u stolnom tenisu za sve ljubitelje ping pong loptice iz karaševskih sela, sredinom lipnja je u parku Zajedništva priređeno natjecanje u fotografiji "Portreti i mjesta" te izložba fotografija, a folklorni ansambl Karaševska zora je sredinom srpnja nastupao u Sibiu u okviru folklornog programa kulturalne manifestacije "Astra multicultural".

Manifestacijom „Zahvalna večer kulture i športa“ obilježeno je djelovanje mladih entuzijasta na

U z pridržavanje protuepidemioloških mjera i strogih mjera socijalnog distanciranja participanata, na prostranom otvorenom prostoru Etnografskog muzeja Hrvata u Rumunjskoj organizirana je u subotu 18. srpnja 2020. god. „Zahvalna večer kulture i športa“, a sudionici su bili upravo njegovatelji i promicatelji karaševske folklorne i športske tradicije.

Iako je ova godina započela kao i svaka druga, s velikim ambicijama i planovima, negdje početkom ožujka suočili smo se situacijom koju nitko nije mogao predviđeti ili kontrolirati. Koronakriza je radikalno promijenila naše živote, izmijenila nam se svakodnevnicu, a s njom planovi i događanja. Brojne tradicionalne akcije Zajedništva Hrvata u Rumunjskoj su od početka pandemije otkazane ili reprogramirane za neka bolje vremena, odnosno za period kad se steknu svi epidemiološki uvjeti za okupljanje velikog broja ljudi. Između ostalog, nije bila organizirana ove godine kulinarska manifestacija „Karaševski paprikaš“, otkazana je i akcija „Đurđevdan“, kao i međunarodna folklorna manifestacija „Pokraj rijeke Karaša“, čija je četvrta edicija trebala biti održana ove godine na otvorenoj sceni u Karaševu. Diljem države, također, nisu održani brojni folklorni festivali u organizaciji nacionalnih manjina u Rumunjskoj, a na kojima je prošlih godina „Karaševska zora“ bila tradicionalni gost. S druge strane, krajem veljače organizirano je u zgra-

kulturnom i sportskom planu proteklih godina te naglašeno kako su upravo prisutni mladići dugoročni nositelji hrvatskog obilježja karaševske zajednice s rumunjskog prostora i čvrst stup na kojega će se nasloniti iduće generacije u plemenitom nastojanju njegovanja i promoviranja svega onoga što sačinjava identitet naše zajednice. Uz predsjednika Zajedništva Hrvata Slobodana Gere, glavnog tajnika Đurđa Jankova, potpredsjednika Ivana Frane i Petra Lugožana, na manifestaciji s otvorenog prostora Etnografskog muzeja iz Karaševa su bili prisutni i neki članovi Koordinacijskog odbora organizacije, među kojima Đuređ Mihajla, Mikola Paun, Marjan Radić, Đuređ Šera, Milja Miloš, Ivan Todor i Milja Todor.

Ivan Dobra

PARLAMENTARNI IZBORI U R. HRVATSKOJ

u prvom obraćanju javnosti nakon izbora.

Dok su HDZ-u ovo najbolji rezultati unazad dvije decenije, i Vladu može sastaviti čak možda i sam uz potporu manjina, Socijaldemokratskoj partiji Hrvatske (SDP) su najgori. Koalicija stranaka lijevog centra Restart predvođena njima doživjela je debakl i sa 41 mandatom zaostaje

UR. Hrvatskoj su se 5. srpnja 2020. god. održali parlamentarni izbori za koji su stručnjaci rekli da su najneizvjesniji do sada. Građani su birali između 192 liste sa 2.700 kandidata za zastupnike u Hrvatskom saboru. Pravo glasanja imalo je 3,86 milijuna birača koji u Hrvatskoj i inozemstvu su glasali na oko 7.000 biračkih mjesta. U deset izbornih jedinica biralo se po 14, dijaspora je birala 3, a pripadnici manjina 8 saborskih zastupnika. Premijer Andrej Plenković predvodio je listu HDZ-a, a Davor Bernardić je bio na čelu SDP-a i Koalicije Restart.

Redovni parlamentarni izbori u Hrvatskoj su trebali biti održani u prosincu ove godine ali je epidemiološka situacija utjecala da se na izbore ide ranije. Izbori su se održali uz sve zaštitne mjere protiv širenja zaraze koronavirusa, dok je Ustavni sud proglasio neustavnom odluku Državne izborne komisije da bolesni od Kovida 19 ne mogu na birališta.

Prema podacima Državnog izbornog povjerenstva (DIP) nakon 99,54 posto obrađenih biračkih mjesta, Hrvatska demokratska zajednica uvjerljivo je relativni pobjednik parlamentarnih izbora 5. srpnja. Sa 66 osvojenih mandata, od toga tri u tzv. dijaspori, može krenuti u sastavljanje nove parlamentarne većine za što treba potpora najmanje 76 novoizabranih zastupnika.

„Ovakav rezultat Hrvatske demokratske zajednice ne samo da je velik, nego i obvezuje. Obvezuje jer smo imali težak mandat pun iskušenja iza nas, a izazovi koji su pred nama su izgledno još i veći“, kazao je predsjednik HDZ-a Andrej Plenković

za HDZ-om nedostižnih 25 mjesta. Predsjednik SDP-a Davor Bernardić svjestan je da svi upiru prstom u njega:

„Naravno da je ovaj rezultat loš za SDP i Restart koaliciju. Ja ne bježim od odgovornosti i spreman samo otići. O tome ćemo u ponedjeljak razgovarati i na Predsjedništvu stranke,“ kazao je Bernardić, koji je čestitao Plenkoviću i HDZ-u na izbornoj pobjedi.

Najveće iznenađenje izbora je zeleno-lijeva koalicija malih stranaka „Možemo“ koja je osvojila 7 mandata.

„Veliki su izazovi ispred nas. Velika kriza nam se sprema. Ali pokazali smo da jedna mala iskra može vratiti nadu i optimizam, da možemo kao društvo bolje, da možemo pravednije, da možemo zelenije, da možemo jednakije, i da možemo – zajedno,“ poručio je njihov lider Tomislav Tomašević u prvom obraćanju javnosti.

Predsjednik Republike Zoran Milanović odmah nakon zatvaranja birališta razgovarao je sa predsjednicima HDZ-a i SDP-a Andrejem Plenkovićem i Davorom Bernardićem.

„Imamo izlazne ankete. Sačekajmo konačne izborne rezultate i ukoliko oni budu na tragu izlaznih anketa, Hrvatska demokratska zajednica od sutra 6. srpnja započinje sa razgovorima za strukturiranje nove vlasti u Republici Hrvatskoj sa onim opcijama koje su ušle u Hrvatski sabor, u skladu sa svjetonazorom i u skladu sa našim izbornim programom“, kazao je zamjenik predsjednika HDZ-a Tomo Medved novinarima u nedjelju uveče.

Ivan Dobra

poruke. Njezin rad izražava na direktan i jednostavan način jedan važan čimbenik jezika: doprinos jezika pri izgradnji identiteta osobe. Pisana riječ zauzima mjesto crte u crtežu i sačinjava glavni element u izgradnji slike, jedne vizualne slike reprezentativne za Claudiu. Njezin autoportret priopćava nam nešto lijepo, toliko pomoću riječi koliko i pomoću slike koju riječi sastavljaju. Vidimo kako hrvatski jezik je njezin identitet, jedno bogatstvo koje posjeduje i kako joj donosi radost u duši kad govori. Jezik je onaj koji nas pravi da osjećamo pripadnost hrvatskoj manjini, a druge govornike jezika da smatra-

mo našim bližnjima. Claudia je uspjela preneti sve ove ideje pomoću svoga crteža, što joj je na kraju donijelo zaslužno I. mjesto u okviru ovog međunarodnog natjecaja. Čestitam!“ nadodala je profesorica likovne umjetnosti.

Pod umjetničkim vodstvom učiteljice Aide Borcescu i profesorice Andreea Fehite, učenice Mita Mirjana, 6 razred iz Karaševa, i Casandra Dragan, 8 razred iz Jabalča, osvojile su 4. nagradu u kategoriji od petog do osmog razreda.

Ovom prilikom čestitamo našim učenicama i njihovim nastavnicima na postignutim rezultatima i osvojenim nagradama!

Lina Tincul

KARAŠEVSKA ZORA PE SCENA ASTRA MULTICULTURAL

Muzeul ASTRA din Sibiu a organizat în perioada 9-12 iulie 2020 evenimentul Astra Multicultural, cel mai important eveniment dedicat tuturor minorităților etnice din România. Desfășurat sub sloganul „ASTRA-uniți prin cultură“, manifestarea a adunat laolaltă peste 100 de artiști și muzicieni consacrați, precum și meșteri populari din întreaga țară. ASTRA Multicultural 2020, ediția a V-a, a fost cofinanțat de Primăria Municipiului Sibiu, prin Consiliul Local Sibiu, și realizat cu sprijinul Consiliului Județean Sibiu. Pentru această ediție specială Muzeul în aer liber din Dumbrava Sibiului și-a luat toate măsurile privind combaterea răspândirii noului virus.

În doar patru zile, peste 7000 de vizitatori au călcat pragul instituției culturale. Localnicii și turiștii au putut urmări filme documentare multietnice, au avut parte de ateliere interactive, dar și de numeroase surprize muzicale. Artiștii și muzicienii, reuniți în ansambluri de dansuri și de cântece populare și

fanfare, au întretinut o atmosferă de sărbătoare. Pe scenă au urcat, printre alții, și interpreții Robert Târnaveanu, Oana Tomoiagă, Adrian Neamțu, Stana Stepanescu și Bojidar Ciobotin.

Ansamblul Uniunii Croaților din România, Karaševska Zora, coordonat de Giurgiulena Zora, a încântat publicul prin autenticitatea costumelor tradiționale și a dansurilor autentice carașovenesti. „Este prima manifestare folclorică la care am participat în acest an. Din păcate, toate evenimentele folclorice din această perioadă au fost anulate sau reprogramate. Pentru membrii ansamblului nostru, participarea la Astra multicultural este importantă, fiindcă urcăm pentru a treia oară scena Muzeului în aer liber. Ansamblul cultural Karaševska Zora acompaniată de formația noastră a susținut un spectacol în zona Morilor de vânt și un spectacol pe scena Târgului de țară, ambele fiind extrem de apreciate de publicul spectator“ ne-a declarat in-structorul ansamblului. [continuare la pag. 12](#)

MARLJIVE UČENICE IZ OPĆINE KARAŠEVO OSVOJILE NAGRADE NA MEĐUNARODNOM LIKOVNOM NATJEČAJU

učenika, razred, adresu i naziv škole, e-adresa te ime i prezime mentora.

U ovogodišnjem likovnom dijelu natječaja sudjelovalo je 800 djece iz 16 zemalja. Proglašenje najboljih radova i otvorenje izložbe održano je u Gradskoj galeriji u Iserlohn u Njemačkoj 27. lipnja, a izložbe nagrađenih radova održat će se krajem godine u galerijama u Bosni i Hercegovini te u Hrvatskoj. Natječaj je održan pod pokroviteljstvom Središnjeg državnog ureda za Hrvate izvan Republike Hrvatske, u suradnji internetskog portala Hrvatski glas Berlin, Matice hrvatske za Ruhrsko područje, Osnovne škole Orašje i Ogranka Hrvatskog književno – pedagoškog zbora Bjelovar.

I ove godine učenici Dvojezične Gimnazije iz Karaševa izradili su maštovite i zanimljive likovne radove na zadanu temu što je prepoznao i stručni žirij. U kategoriji od 1. do 4. razreda, 3. mjesto zauzele su učenice Borca Monika i Sorca Ivana. Obje učenice rođene su u Karaševu i polaze 3 razred, a u stvaralaštvu pratila ih je njihova učiteljica Ana Filca. **"Monica i Ivana vole slikati, pune su kreativnosti i ideja. Čestitam im na osvojenom III. mjestu"**, rekla je presretna učiteljica.

Claudia-Patricia Cimponeru iz Jabalča je učenica sedmog razreda Dvojezične Gimnazije u Karaševu i osvojila je prvu nagradu na ovogodišnjem Međunarodnom likovno-literarnom natječaju u kategoriji likovnih radova za učenike od petog do osmog razreda. Claudia je prvo mjesto osvojila pod mentorstvom stručne profesorice Andreea Fechita. **"Claudia je pobijedila zbog njezine snažne"**

1. mjesto, Claudia-Patricia Cimponeru

Međunarodni likovno-literarni natječaj Iserlohn-Essen-Orašje-Bjelovar-Zagreb koji se održao na temu „Jezik – riječ, maska, ljubav, štit i mač, umjetnost“ čiji su inicijatori i organizatori umjetnici Ankica i Ante Karačić, bio je raspisan za djecu Hrvata u iseljeništvu i djecu iz Hrvatske u dobi od 1. do 8. razreda osnovne škole. Rok prijave na natječaj bio je do 15. veljače ove godine, a svaki rad na poleđini trebao je sadržati sljedeće podatke: ime i prezime

3. mjesto, Sorca Ivana

3. mjesto, Borca Monica

PRVA PRIČEST U KLOKOTIČKOJ ŽUPI

U nedjelju 26. srpnja, u kлокotičkoj je katoličkoj crkvi, desetero djece (četiri dječaka i šest djevojčica) u dobi od desetak godina, primilo je Sakrament prve Svete pričesti.

Prva Sveta Pričest je posebno slavlje u kojem djeca po prvi puta pristupaju euharistijskom stolu te u pričesti blaguju tijelo Kristovo. Od davnih vremena ova su se slavlja održavala na vrlo svečani način i uvijek su prilika da se u tom trenutku obnove i krsna obećanja.

U kлокotičkoj župi prvopričesničko se slavlje održava svake druge godine, prije završetka školske godine, ali se ove godine, zbog pandemije novim korona virusom, održalo tek pri kraj mjeseca

Foto: Gh. Banac

ca srpnja. Sudjelovali su dječaci i djevojčice iz Klokotiča ili koji su pak rodnom iz ovoga sela. Oni su s vremenom pohađali vjeronauk s velečasnim Petrom Dobrom, naučili molitve i vjerske pjesme. Dan prije Prve pričesti, u subotu 25. srpnja, djeca su išla u crkvu na prvu Ispovijed i izrekli grijehe od djetinstva, a Bog im je preko svećenika oprostio.

Nedjeljna sveta misa započela je po običaju u podne. Prvopričesnici su uz svoje roditelje i kumove išli u procesiji s križom, župnikom, marijanskama i ministrantima. Prije što da prime Božje tijelo, vlč. Dobra je zahvalio roditeljima i kumovima što su djecu odgojili u kršćanskoj vjeri te što su ih danas doveli pred oltarom: „Hvala vam što ste djecu nosili na rukama u crkvu kada ste ih krstili,

Foto: Gh. Banac

što ste u ime njihovo rekli da se odričete Sotone i djela sotonskih te da vjerujete u Boga Oca, Sina i Duha Svetoga. Kroz par godina od kršćenja, djeca su sama rekla, ovdje u crkvi, da se odriču Sotone i da vjeruju u Boga. Imate sposobnu djecu, pomagajte im da napreduju u dobru i da njihovu budućnost grade na čvrstom temelju kršćanske vjere. Budite uz njih, da bi i oni bili uz vas kroz starost! Isus je rekao: „Pustite djecu, neka dolaze k Meni, i ne branite im, jer je takvih kraljevstvo nebesko!“, stoga im vi, dragi roditelji, pomagajte da dolaze na svete mise, na nedjelje blagdanske, na sakramenti, ispovijedi, pričest, začesće! Evo, od danas će dječaci biti ministranti a djevojčice marijanske. Nemojte im kvariti budućnost, jer Isus ima i jednu strogu opomenu: „Tko navede jednoga od ovih malenih koji vjeruju, da se spotakne, za njega bi bolje bilo, da mu se o vrat objesi mlinski kamen i da se baci u more!“

Sveta Pričest je jedan od sedam svetih sakramenata, te zajedno s krštenjem i potvrdom čini tzv. sakramente kršćanske inicijacije. Sveta pričest je sakrament u kojem pod prilikama kruha i vina primamo pravo tijelo i pravu krv Isusa Krista. Taj je sakrament ustanovio Krist Gospodin na Posljednjoj večeri. On je tada blagoslovio kruh i rekao: „Uzmite i jedite! Ovo je moje tijelo koje se za vas daje. Blagoslovio je i kalež s vinom i rekao: Ovo je krv moja, krv saveza koja se za vas proljeva, za oprostjenje grijeha. Ovo činite meni na spomen.“

Na kraju Svete mise uslijedila je podjela uspomena i zajedničko fotografiranje prvopričesnika.

Daniel Lucacela

PJESNIK MARIAN PADINEANȚ

Pjesnik u duši, Marian Padineanț je čovjek koji se rodio i živio među nama, Karaševcima.

Godinu dana prije rumunjske revolucije, riskirajući svoju slobodu, napušta svoje drago selo Klokotič, za bolji život u tuđini. Od tada živi u Njemačkoj, ali srce mu u grudima treperi kada pomisli na svoj rodni kraj.

Rođen sam 18. srpnja 1960. godine. Siromaštvo je bilo u ono vrijeme dosta, ali mi je tata bio vrlo uredan čovjek, radiša, koji me je doista čuvao od fizičkog rada. Vodio me je u školu i brinuo se da imam sve što mi zatreba za život. Podržavao me je u potpunosti i za vrijeme mog boravka u Temišvaru, na pedagoškoj gimnaziji.

U Temišvaru sam bio smješten u školskom internatu i tu, kao bilo koji mladić moje dobi, zaljubio sam se, i tako su mi nastale i prve pjesmice pisane na rumunjskom jeziku. I sada se sjećam kako mi je lijepo bilo kada sam prvu svoju pjesmicu dao mojoj prijateljici da je pročita. Poslije toga, jedan dobar period nisam više pisao pjesmice, više sam se bavio muzikom.

Naučio sam malo svirati violinu za vrijeme osnovne škole, a poslije su me, negdje u drugom razredu srednje škole, muzikanti (svadbaši) iz Klokotiča uzeli da odsviram s njima na seoskom kirvaju. Imao sam tremu jer sam znao samo par pjesama, ali sam se dodao nekako, pa je sve završilo dobro. Nakon toga su me čak pozvali da sviram s njima na nekoj kapari u Lupaku, pa sam tamo i zapjevao jednu pjesmu. Milja Paletić me je ohrabrio da nastavim pjevanjem i od tada sam čitavih jedanaest godina po svuda svirao i pjevao s tom formacijom muzikanata. Zgodno je bilo što većinu pjesama što sam ih tada pjevao u nastupima, donekle improvizirao. Rijetko je tko imao u onom vremenu kazetofon ili bilo kakvo drugo sredstvo za snimanje, a pjesme sam čuo isključivo preko radija. Ali na radiju, sad čuješ neku pjesmu, pa jedva ako stigneš da je opet čuješ negdje za mjesec dana, stoga je cijeli tekst te pjesme teško bilo zapamtiti. Obično dobro zapamtiš prve dvije strofe, ali ostatak moraš složiti i nekako izgurati pjesmu do kraja. Tu su me čak i pohvalili

da se dobro snalazim i uvijek pronalazim rimu koju treba.

Moram naglasiti i da u svo ovo vrijeme veza s crkvom bila veom asnažna. Nisam bio neki športski tip u djetinjstvu. Nedjeljom, svi su moji prijatelji išli udarati loptu, igrati neki nogomet, dok sam ja išao u crkvu da služim. Nisam prepustio nijednu misu, a skoro nijedan poslijepodnevni nauk. Tako mi se u srce utisnula Božja riječ. Čak i tada kada sam bio na terenu, kada smo svirali po svadbama s formacijom, uvijek prije što provedemo mladu i mladoženju u crkvu, išao sam izmoliti sam nekoliko molitvica. To me je uvijek smirivalo.

Poezijom sam se počeo intenzivnije baviti nakon što sam završio muzičku karijeru. Oženio sam se, rodio mi se sin, pa ideja muzikanta i familije nije mi se slagala. Počeo sam pisati kratke kitice kad sam još uvijek bio doma, ali me kasnije, samoća, najviše potaknula da pišem.

Napustio sam državu u jeseni 1988. i čitavu jednu godinu živio sam sam. Počeo sam tada svoje misli ostavljati na papiru, a među prvim mojim pjesmama, što mi je ostala na srcu do današnjeg dana, bila je „Želja rodnog kraja“. Tu sam napisao tugu, ne samo svoju, već tugu svakog izbjeglice što je u inozemstvu bio primoran živjeti sam, ali koji zna kakvu je ljepotu ostavio iza.

Želja rodnog kraja

Iz daleka mislim na svoj kraj,
Tako lijep, pravi zemaljski raj.
Pun topline i lijepih običaja,
Nigdje takvog lijepog nema kraja.

Samo osta u ovo novo vrijeme
Da poruka starih ne uvene,
Da naš kraj i dalje lijepo cvata
Pod imenom karaševskih Hrvata.

To su sedam lijepa karaševska sela,
Čuda živa, Boga našeg djela,
Gdje su stari običaje sačuvali
Pa ih mladima na spomen dali.

Bio je to najplodniji period za moje pjesme. Iz njih izvire tuga onog vremena, kada sam bio daleko od svoje drage i od svog sina. Tko se sijeća, dobro zna da u to doba pismu je trebalo dva-tri tjedna da stigne doma (iz Njemačke do Rumunjske n.r.) i druga dva-tri tjedna dok dobiješ odgovor na to pismo. I telefonski pozivi su bili rijetki, a između njih prolješe vedro suza. Tako sam stigao da dio tih suza stavim na papir.

Tek nakon što mi je familija stigla u Njemačku počela je lijepa i radosna popijevka. Ponovno sam otkrio prirodu: vjetar, kišu, sunce, lišće, cvijeće...

Jesen

Počelo je iznenada
Lišće s drveća da pada
I neku čudnu boju
Poprimati sada.

Dunje žute i mirisave,
A i šmune zdrele,
Grožđe bijelo pa i crno
U košare se bere.

Je li smeđa ili žuta
To sam čovjek ne zna,
Da zelena više nije
Istina je prava.

Grah bijeli i kukuruz,
Tikve žute i velike
Skupljaju naši seljaci,
Spremaju se za praznike.

I još nešto, radost naše,
Opet na drveću raste
Voće slatko od svih vrsta,
Grane pune od krušaka.

Pjesmice mi uvijek dolaze spontano. Nikad nisam planirao da u određenom vremenu pišem isključivo o prirodi, ili o ljubavi, ili o zavičaju. Imam, recimo, o prirodi puno pjesama, ali nikad pjesme s tog segmenta nisam pisao jednu za drugom. Obično, čim završim neku pjesmu odmičem pažnju s nje kako bih se koncentrirao na sljedeću kreaciju.

Ljubav

Ja se tebe sjećam uvijek,
Moja draga, moja mila,
Kako smo se upoznali
I draga si mi bila.

Kao što je moje srce
Što te voli i te želi,
Priđi meni, moja draga
Pa malo ga razveseli!

S neba ja sam tada htio
Zvijezde da ti dadem,
Mjesec žuti, pun svjetlosti
S neba da ti skinem.

Ti si tako mila i nježna
Ko nijedna druga,
Pusti mome srcu, draga,
Nek tvom srcu bude sluga!

I još nešto što je stalo
Sunce jarko, pun topline,
Pa ni on ti nije toliko
Topao i pun miline.

Da te dalje vjerno služi
Kao što do sada,
Sa svim bičem da ti pružim
Ljubav, što tebi pripada.

Daniel Lucacela